

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/282/2020
Identifikačné číslo spisu: 5618201585
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5618201585.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu L. P., bývajúceho v V, P. X. XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovanému Poľovnému združeniu Ostrô - Liptovský Trnovec, so sídlom v Liptovských Matiašovciach 79, IČO: 00621587, zastúpenému spoločnosťou JUDr.JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, M.R. Štefánika 1822, IČO: 36 832 103, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Marián Jurkovec, o určenie členstva u žalovaného, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 21C/17/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. apríla 2020 sp. zn. 7Co/12/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „prvostupňový súd“ alebo „súd prvej inštancie“) ostatným rozsudkom z 29. októbra 2019 č. k. 21C/17/2018-279 konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že je členom žalovaného od 13. apríla 2017 do súčasnosti zastavil, vo vyššom rozsahu žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.1. Po ustálení svojej vecnej príslušnosti sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu. Konštatoval, že bez požadovaného určenia by bolo postavenie žalobcu neisté, resp. ohrozené, keďže žalovaný mu neustále znemožňoval výkon členských práv s odôvodnením, že nie je jeho členom. Uviedol, že z ustanovení stanov žalovaného upravujúcich podmienky vzniku členstva (na základe odkazu v § 33 ods. 2 písm. g/ zákona o poľovníctve) vyplýva, že sa rozlišujú žiadatelia o členstvo, čakatelia (na členstvo) a členovia (čl. II., bod 5.) Žiadatelia o členstvo sa tak môžu stať buď členmi alebo čakateľmi. Po uplynutí čakacej doby ešte nevzniká povinnosť čakateľa prijať za člena poľovného združenia (čl. II., bod 4.) Prijatie za čakateľa na členstvo tak nie je možné stotožňovať s prijatím za člena.

1.2. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v 1. kole hlasovania proti prijatiu žalobcu za člena hlasovalo 9 hlasov, za prijatie žalobcu za člena s 0 čakacou dobou bolo 8 hlasov, za prijatie žalobcu za

člena s 1-ročnou čakacou dobou bol 1 hlas, za prijatie žalobcu za člena s 2-ročnou čakacou dobou boli 2 hlasy a za prijatie žalobcu za člena s 3-ročnou čakacou dobou boli 2 hlasy. Na podklade uvedeného súd ustálil, že týchto 5 hlasov bolo podľa obsahu uznesenia súčasne za prijatie žalobcu za člena a súčasne aj za jeho prijatie za čakaťa na členstvo. Okrem toho, že takéto hlasovanie bolo v rozpore so stanovami, išlo i o zjavný nezmysel, nakoľko títo 5 členovia vlastne hlasovali za to, aby žalobca bol a súčasne aj nebol členom združenia. Ak by aj z dôvodu vnútorného obsahového rozporu nebolo hlasovanie o členstve žalobcu v žalovanom neplatné podľa § 37 OZ v celom rozsahu, znamenalo by to minimálne neplatnosť týchto 5 hlasov.

1.3. Ďalej uviedol, že pokiaľ išlo o 2. kolo hlasovania, opäť bolo potrebné konštatovať, že žalobca nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov potrebných na prijatie za člena, dostal síce 11 hlasov za prijatie za člena (s čakacou dobou 0 rokov), ale zvyšné hlasy v celkovom počte 11, by nebolo možné považovať za platné, nakoľko aj v tomto kole bol pri hlasovaní zistený rozpor, išlo o hlasovanie za prijatie za člena a súčasne s čakacou dobou (1, 2 a 3 roky.) Týchto 11 hlasov nie je možné posúdiť ani ako hlasy v prospech členstva ani v prospech čakaťstva. Žalobca potom nesplnil jednu zo základných podmienok vzniku členstva v žalovanom, ktorou je podľa čl. II., bod 6. stanov prijatie žalobcu za člena výročnou členskou schôdzou.

1.4. Žalobca doručil zmenu žaloby, ktorou žiadal pripustiť zmenu z pôvodného „súd určuje, že žalobca je členom žalovaného odo dňa 13.4.2017“ na petíť „súd určuje, že žalobca je členom žalovaného“. Napriek označeniu súd toto podanie považoval za čiastočné späťvzatie žaloby pre obdobie od 13.4.2017 do súčasnosti a v tejto časti konanie zastavil. Dôvody, pre ktoré žalovaný nesúhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby nepovažoval za vážne dôvody podľa § 146 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalobca namietal zvrät v právnom posúdení súdu oproti predchádzajúcemu konaniu, uviedol, že predchádzajúci rozsudok bol odvolacím súdom zrušený a vec mu bola daná na nové rozhodnutie, preto nebol viazaný svojim predchádzajúcim právnym názorom a ani odvolací súd ho v tomto smere k ničomu nezaviazal. Na začiatku ďalšieho konania, po zrušení predchádzajúceho rozsudku, opätovne oboznámil strany sporu so svojim novým predbežným právnym posúdením veci a dal im možnosť sa k nemu vyjadriť.

1.5. Čiastočné späťvzatie žaloby posúdil ako zavinenie žalobcu za čiastočné zastavenie konania, v ostatnej časti bol žalobca neúspešný a preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 29. apríla 2020 sp. zn. 7Co/12/2020 vo výroku I. ako odvolaním strán sporu nenapadnutom ponechal nedotknutý, vo výrokochoch II. a III. prvostupňový rozsudok potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu odvolacích trov.

2.1. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že čl. II bod 5 stanov žalovaného rozlišuje medzi členmi, čakaťmi a žiadateľmi o členstvo s tým, že v zmysle čl. II. bod 4 stanov, po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť čakaťa prijat' za člena PZ. Dĺžku čakacej doby určí členská schôdza individuálne pre každého žiadateľa v trvaní maximálne 3 roky alebo rozhodne o odpustení čakacej doby. V zmysle čl. V bod 5 písm. g) stanov, súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov PZ je potrebný na platnosť rozhodnutia o prijatí žiadateľa o členstvo do PZ za člena PZ a stanovení dĺžky čakacej doby.

2.2. V zmysle uvedeného prvoinštančný súd správne ustálil, že prijatie za čakaťa na členstvo nie je možné stotožňovať s prijatím za člena a teda pokiaľ z uznesenia výročnej členskej schôdzy žalovaného konanej 26. marca 2017 o 11.00 hod. vyplynulo, že v prvom kole hlasovania týkajúcom sa žalobcu proti prijatiu žalobcu za člena hlasovalo 9 hlasov, za prijatie za člena s 0 čakacou dobou (teda za prijatie za člena) bolo 8 hlasov, to znamená, že u žalobcu nebola splnená základná podmienka vzniku členstva v združení podľa čl. II bod 6 stanov, nakoľko za prijatie žalobcu za člena bolo iba 8 hlasov, čo v žiadnom prípade nie je nadpolovičná väčšina všetkých hlasov združenia (12 hlasov) vyžadovaná v článku V bod 4, 5 stanov. Pokiaľ išlo o hlasovanie za prijatie žalobcu s čakacími dobami 1, 2, 3 roky (5 hlasov), týchto 5 hlasov nebolo možné považovať za hlasovanie za prijatie žalobcu za člena združenia, ale za jeho čakaťa.

2.3. Ďalej uviedol, že už samotná skutočnosť, že sa o prijatí žalobcu hlasovalo aj v druhom kole, musela jednoznačne u žalobcu vyvolať pochybnosť o tom, že bol v prvom kole prijatý za člena žalovaného a nenaplniť u neho akékoľvek legitímne očakávania s hlasovaním v prvom kole spojenými, nakoľko v opačnom prípade by k druhému kole hlasovania nedošlo. Ani v druhom kole žalobca nezískal

nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov potrebných za prijatie za člena, nakoľko pokiaľ aj získal 11 hlasov za prijatie za člena (s čakacou dobou 0 rokov), nezískal potrebných 12 hlasov, tak ako bolo vyžadované v čl. V bod 4 a 5 stanov.

2.4. Z rozhodnutia prvoinštančného súdu jednoznačne vyplývalo, aké dôkazy vo veci vykonal, k akým skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov dospel, akú právnu úpravu na vec aplikoval, ako vec právne posúdil. Zdôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu bolo dostatočne podrobné a zrozumiteľné, odvolací sa preto v ďalšom stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvoinštančného súdu v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

2.5. V odvolacom konaní žalovanému ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu - v potvrdzujúcich výrokoch a vo výroku o trovách odvolacieho konania - podal na 29 stranách žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, a to podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Najskôr opísal priebeh konania pred oboma nižšími súdmi cez prizmu ním vnímaného skutkového stavu. Okrem iného polemizoval s právnymi závermi ostatného prvostupňového rozhodnutia, spochybňoval správnosť jeho rozhodnutia a kritizoval jeho prístup k právnemu posudzovaniu vecí, ktoré námietky následne formuloval (aj) v rámci podaného odvolania. Žalobca navrhol, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu dovolacích trov.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f/ CSP žalobca v podstatnom namietal, že odvolací súd nedostatočne reagoval na jeho odvolacie námietky, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces, okrem iného aj pre arbitrárnosť a nespreskúmateľnosť. Žalobca tiež namietal nesprávny postup súdu v prípade zmeny formulácie petitu (body 3.1 a 3.2 dovolania), v prípade opravy názvu žalovaného (body 3.3 a 3.4 dovolania).

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP žalobca v rozsahu vyššie uvedeného nesprávneho postupu súdu v prípade zmeny formulácie petitu a opravy názvu žalovaného (bod 3.1.) uviedol, že ak nižšie súdy «považovali absenciu pomlčky v názve žalovaného a zámena výrazu „Poľovné“ a „Poľovnícke“ v názve žalovaného za „nedostatok, pre ktorý nie je možné pokračovať v konaní“, odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu».

4. Žalovaný sa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalobcu stotožnil so závermi oboch ostatných nižších súdnych rozhodnutí. V podstatnom uviedol, že dovolacie výhrady žalobcu sa v značnom rozsahu dotýkajú stavu spred oboch ostatných rozhodnutí nižších súdov a preto pre toto dovolacie konanie sú bez právneho významu. Navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu náhradu dovolacích trov.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 4/2011).

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (II. ÚS 172/03).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.1. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

10.2. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti (bod 3.1.).

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

11.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

12. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

Dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP

13. Žalobca v dovolaní namietal, že odvolací súd nedostatočne reagoval na jeho odvolacie námietky, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces, okrem iného aj pre arbitrárnosť a nespreskúmateľnosť. Žalobca tiež namietal nesprávny postup súdu v prípade zmeny formulácie petitu a v prípade opravy názvu žalovaného (bod 3.1.).

13.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13.2. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v

konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017, 8Cdo/85/2018). Z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP vyplýva, že zákon priznáva relevanciu iba tým procesným pochybeniam súdu, intenzita ktorých opodstatňuje záver, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu bolo účastníkovi konania znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv „v takej miere“, že došlo (až) k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13.4. Dovolateľ namietal nedostatky v odôvodnení napadnutého rozsudku vedúce podľa neho až k nepreskúmateľnosti. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) ale zastávala názor, že vada spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia nezakladá prípustnosť dovolania. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ (nie zmätočnosť) zotrvalo aj stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Toto stanovisko je naďalej aktuálne (1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/92/2018, 4Cdo/59/2017, 5Cdo/45/2018, 7Cdo/141/2017, 8Cdo/49/2017).

13.5. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinělých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie.

13.6. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

13.7. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (vo výrokoch o zamietnutí žaloby a o trovách konania) ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil.

13.8. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že skutkové alebo právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Dovolací súd opakovane uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

13.9. Pokiaľ žalobca v rámci dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP tiež namietal nesprávny postup súdu v prípade zmeny formulácie petitu a v prípade opravy názvu žalovaného, uvedené námietky boli eventuálne v hre v čase pred vydaním ostatných rozhodnutí nižších súdov. Tak prvostupňový súd, ako aj súd

odvolací v rámci svojich ostatných rozhodnutí už bezrozporne akceptovali žalobný petit o určenie, či je žalobca členom žalovaného, rovnako tak označenie žalovaného (Poľovné združenie Ostrô - Liptovský Trnovec, so sídlom Liptovské Matiašovce 79, 032 23 Liptovské Matiašovce, IČO: 00621587). Inak povedané, aj keby uvedené námietky mali isté ratio a svedčili by o nesprávnom postupe súdu, v rámci tohto dovolacieho prieskumu už boli plne konvalidované a ich prípadne vecné posúdenie zo strany dovolacieho súdu by malo (iba) akademicky význam. Možno uzavrieť, že ak zákon priznáva relevanciu iba tým procesným pochybeniam súdu, intenzita ktorých opodstatňuje záver, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu bolo účastníkovi konania znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv „v takej miere“, že došlo (až) k porušeniu práva na spravodlivý proces, potom v čase tohto dovolacieho prieskumu (už) namietané procesné pochybenia súdu nemohli viesť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP

14. Žalobca podal dovolanie aj podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, a to v rozsahu vyššie uvedeného nesprávneho postupu súdu v prípade zmeny formulácie petitu a opravy názvu žalovaného (bod 3.1.). V tejto súvislosti uviedol, že ak nižšie súdy «považovali absenciu pomlčky v názve žalovaného a zámena výrazu „Poľovné“ a „Poľovnícke“ v názve žalovaného za „nedostatok, pre ktorý nie je možné pokračovať v konaní“, odklonili od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu» (bod 3.2.).

14.1. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, rozhodovacia prax dovolacieho súdu sa ustálila na tom, že je procesnou povinnosťou dovolateľa v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť, a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (R 83/2018).

14.2. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) pri jej riešení sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napadnuté rozhodnutie, nie je relevantná v zmysle tohto ustanovenia (3Cdo/214/2018, 7Cdo/32/2019).

14.3. Okrem uvedeného (už) v bode 13.9., ktoré plne dopadá aj na žalobcom formulovanú otázku (bod 14 in fine) dovolací súd dodáva, že rozhodnutiu všeobecného súdu v civilnom sporovom konaní spravidla predchádza riešenie celého radu procesnoprávných a hmotnoprávných otázok s rôznym významom pre rozhodnutie. Na podklade ich postupného riešenia civilný súd niektorým otázkam priznáva relevanciu, iné posudzuje ako bezvýznamné pre svoje rozhodnutie. Otázku žalobcom nastolenú v dovolaní (napriek jej formulačným diskrepanciám, pozn.) odvolací súd v napadnutom rozhodnutí neriešil a odvolací súd ani na jej riešení nezaložil svoje rozhodnutie.

15. V neposlednom rade dovolací súd uvádza, že pokiaľ žalobca v (formu) obsiahlom dovolaní polemizoval s právnymi závermi nižších súdov, spochybňoval ich správnosť a kritizoval prístup súdu k právnemu posudzovaniu vecí (bod 3), tak sama polemika s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu vecí významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a/ CSP.

16. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

17. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ CSP

(dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f/ CSP (dovolanie žalobcu podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.